

1979

Memòria del Jurat

Al premi de poesia hi optaven 22 treballs i el jurat acorda concedir el premi "Rosa d'or de la Pau" al presentat sota el lema "non gladius sed olivum" i el títol "Petites subtileses" (poemes mínims). Es un conjunt de 41 petits poemes, dècimes, que van glosant coses aparentment insignificants (un caragol, un buscaret, una figuera de moro, un pinotell, una estilogràfica, etc.) i de totes elles en treu la metàfora o la comparació enginyosa. L'autor mostra un domini de la versificació, que és fàcil i fluïda.

El jurat vol fer menció i atorga un accésit al treball que duu per títol "Sé que aquest món..." (lema: Si no he de veure aquest demà). Poema ben construït en sèries de versos endecasíl·labs amb el contrapunt de l'heptasíl·lab de clares ressonàncies maragallianes.

Vuit treballs es presentaven al premi de narració curta, el de més limitada participació. D'entre ells, el jurat ha considerat mereixedora del premi la narració "Les oronetes encara porten espines" presentada sota el lema "La vida és desig". Es tracta d'una narració que, malgrat algunes inseguretats, ofereix un llenguatge ajustat i un ritme ben sostingut.

Al premi de poesia popular (glosat) es presentaven 12 treballs. El jurat vol fer constar que aquesta secció és la que conté una qualitat mitja més elevada, en conjunt són uns treballs tots ells molt acceptables.

El premi "Rosa d'or de la Pau" de glosat es concedeix al treball presentat sota el lema i títol "Lliure". Obra que, dins la línia tradicional del glosat, parteix de l'anècdota (en aquest cas, del taxista multat per dur el cartell de lliure en lloc de libre) i en treu unes consideracions generals superant l'aspecte

purament anecdòtic. La versificació té la senzillesa i espontaneïtat que demanen aquestes gloses.

El jurat vol mencionar amb un primer accésit la composició "Sencelles" (lema: Ca's Canar). Es un conjunt de quintetes que irònicament ens expliquen una falsa etimologia del topònim Senselles amb gràcia i correcció.

Finalment, es concedeix un segon accésit al treball "A mestre Llorenç Batle". Es un homenatge i un record emocionat a aquest mestre de glosadors per part d'un que s'anomena deixeble seu.

